

Forhold, vi nu er inde under, vil udvikle sig saadan, at der ikke tilføres os tilstrækkelig Raa- og andre Hjælpestoffer udefra, og hvis det ikke bliver Tilfældet, er der ingen Tvivl om, at vi vil faa en ret betydelig Arbejdsløshed. Det lader jo til, at man fra visse Sider ikke har noget imod at tilføre os færdige Varer af forskellige Kategorier, hvorimod man ikke er til Sinds at lade os faa Raastoffer, Hjælpestoffer, som Industri og Haandværk netop har Brug for. Hvilken Indflydelse dette vil have, behøver ikke mange Ord til Forklaring.

Den højtærede Finansminister sagde i sin Fremsættelsestale, at Tjenestemændenes Lønningsforslag staar i nøje Forbindelse med Indtægtslovene, og det er rigtigt; thi vil man de første, altsaa Tjenestemændenes Lønningslove, maa man ogsaa ville forøge Indtægterne. Spørgsmaalet bliver saa, ad hvilken Vej man vil de forøgede Indtægter, og jeg er enig med den højtærede Finansminister i at gaa alle de Veje, som han her har foreslaaet. Det har glædet mig at høre den højtærede Finansminister udtale i sin Fremsættelsestale, at ifald det var muligt ad anden Vej at skaffe Indtægter af samme Omfang, vilde han være villig til ikke alene at tage Forslag i saa Henseende under velvillig Overvejelse, men ogsaa til at gøre Forsøg paa at gennemføre dem. Jeg er meget glad ved denne Udtalelse, og forsaavidt der her i Tinget skulde være Stemning for at følge de Tanker, der før er fremsatte ikke alene af Socialdemokrater, men ogsaa fra anden Side, om en betydelig Forøgelse af Formueskatten og en ekstra Beskatning af Formuen, saa behøver man ikke at gaa en Del af de Veje, som den højtærede Finansminister har foreslaaet.

Jeg skal blot pege paa, at man ved en ekstra Beskatning af Formuen — uden at medtage de smaa Formuer — med Lethed vilde kunne faa de 25 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister foreslaar som en ekstra Tillægsskat. Det vil der efter min Opfattelse ikke være noget til Hinder for, og nøjere vil dette kunne lade sig dokumentere, naar vi faar de sidste Opgørelser over, hvor store Formuerne er indenfor de forskellige Rater her i Landet. Efter sidste Aars Beskatning vil det ikke være vanskeligt at komme til et Resultat over, hvad hver enkelt — med en stigende Skala — vil komme til at betale. Jeg føler mig overbevist om, at det ved denne ekstra Beskatning ikke vilde være uoverkommelige Summer, de store Formuer og endnu mindre de mindre Formuer vilde komme til at yde.

Under de Forhold, hvorunder vi lever, gælder det jo om at udligne de Formuer, der er skabte, til Nytte for det skabende Samfund.

Jeg læste forleden Dag, at der her i København blandt Skatteyderne var en Dame, som skulde svare Skat af 22 Mill. Kr., tror jeg, det var, og der er jo flere, der svarer Skat af en halv Snes Millioner. Nu er der vist ingen, der er i Tvivl om, at den betræffende Dame — jeg kender hende ikke, men vilde i ethvert Tilfælde ikke nævne hendes Navn, for det vilde være urigtigt at lade Kritikken gaa ud over en enkelt Person — er uskyldig i, at hun har saa mange Penge, jeg mener, man kan ikke bebrejde hende det, hun har ikke Begreb om, hvorledes disse Millioner er rullet ind til hende. Men vilde der nu være noget som helst urigtigt i, at der af saadanne store Formuer — det er jo kun en enkelt, jeg her nævner — fra 1 Million og opefter svares en eftertrykkelig Skat, saadan som Forholdene nu er? Jeg mener nej.

Det Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat, og som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, omtalte: en Tillægsskat af 25 pCt. af Indkomsten i indeværende Skatteaar, synes jeg i og for sig ikke meget godt om; men det er nødvendigt at skaffe Pengene. Man kunde gaa til en særlig høj Beskatning af Formuer, som jeg nys nævnede, for at faa dette Ekstra-beløb, og hvis det var nødvendigt, kunde man ogsaa tage en Tillægsskat af Indkomst og Formue i al Almindelighed. Men jeg vil bestemt hævde, at man ikke maa gaa saa langt ned, som dette Lovforslag gaar. Det vil være uretfærdigt at beskatte Indtægter af 1 500 Kr. og ligeledes at beskatte smaa eller mindre Formuer. I den Retning er jeg fuldstændig enig i de Udtalelser, der nylig er fremsatte af det ærede Medlem, der er Ordfører for Venstre (N. Neergaard). Jeg maa derfor anmode om — og jeg antager ogsaa, vi kan faa den højtærede Finansministers Tilslutning dertil — ved Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget i betydelig Grad at forhøje det Tal af 1 500 Kr., der er sat som den mindste Sats, der skal rammes af den her foreslaaede Skat.

Men medens jeg glæder mig over, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i hans Standpunkt hertil, saa har jeg maaske Lov til at udtale min Forundring over, at jeg ved tidligere Lejligheder, hvor vi har behandlet Skattelove — ogsaa da det ærede Medlem var Minister —, ikke har hørt ham nære